

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 25 Temmuz 2018
Sayı: 12

10/71

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Öğrenci mutsuzluğu ile ilgili OECD verileri dikkate alındığında bu bağlamda ülkemiz son sırada yer almaktadır. Bu sorun konunun incelenmesi ve araştırılmasını zorunlu kılmaktadır. Son yıllarda okullarda öğrencilerin şiddete yönelişlerindeki artış, silahın dahi kullanılacak boyuta erilmesi bu mutsuzluğun somut yansımalarıdır. Bu bağlamda sorunun çok yönlü ele alınarak incelenmesi için Anayasanın 98, İçtüzüğü'nün 104 ve 105' inci maddeleri uyarınca bir Meclis araştırması açılmasını arz ederim.

Saygılarımla. 10.07.2018

Karşel Tekin

Onhan Sümer
Adana Mv

Emine Gülizer
Enecon

Ömer Fethi GÜRER
Niğde Milletvekili

Ahmet Kaya
Trab 201
K. Aliyev

Fatma Kaplan Hürriyet

Kocaeli Mv.

İsmail Kaya
Gaziantep

SİBEL ŞZDEMİR
İSTANBUL

Kemal ZEYBEK

Samir G. Altın Arık

Berha Dülün
Osmanlı Mv.

Kocaeli

Aziz

Gülüm Bolcalı

Murayyer Zengin
M. M. M.

Ahmet Özal
Kırıkkale Mv.

GEREKÇE:

Ülkemizde son yıllarda Milli Eğitimde sıkça değişen uygulamalar eğitimi sorunlu, öğrencileri mutsuz kılacak duruma getirmiştir. Bu sürdürülebilir süreç değildir. Özellikle öğrencilerin mutsuzluğunun giderilmesine yönelik ciddi politikalar geliştirilmelidir. Bu bağlamda yapılanların ve tarafların değerlendirmelerinin de ele alınacağı bir meclis araştırması önemli yarar sağlayacaktır.

PISA "Öğrenci Refahı" raporunda ülkemiz OECD ülkeleri arasında son sırada yer alması öğrencilerin mutsuzluğunun belgelenmesine vesile olmuştur. Son iki yıl içinde dahi basına yansıyan haberlerde öğrencilerin okullarda gerçekleştirdiği saldırı ve şiddet dikkate alındığında mutsuzluk yanında suça yönelişleri de dikkat çekicidir.

PISA verilerine göre öğrenci mutluluğunda OECD ülkeleri içinde 6.12 puanla son sırada yer almamız neden eğitim kurumlarında öğrenciler mutsuzdur? Neden şiddet öğrenciler arasında giderek artan bir eğilimdedir sorularına çözüm bulunmasını gerekli kılmaktadır.

PISA Öğrenci refahı araştırmasında öğrencilerin okul başarıları, arkadaşları ve öğretmenleri ile ilişkileri, okul dışındaki vakitlerini nasıl geçirdikleri ve aile yaşamları incelenerek belirlendiği ifade edilmektedir. Öğrencilerimizin 28,6'sı hayatından hiç memnun değilken, sınavlara çok iyi hazırlanmasına rağmen kaygı duyduğunu söyleyen öğrencilerin oranı 58,8, ders çalışırken stres altında hissedenler %56 ve okullarda birkaç kez herhangi bir zorbalığa maruz kaldığını söyleyenler ise %18,6'dır. 15 yaş düzeyindeki öğrencilerin 28,6'sı hayatından hiç memnun olmadığını ifade etmeleri de ayrıca düşündürücüdür.

OECD'nin yüzde 11,8'lik ortalamasını ile mutsuzluğu katlayan ülkemiz öğrencilerinden yaşamımdan çok memnunum diyen oranı da dahi OECD'nin yüzde 34,1 'lik ortalamasının gerisinde ve yüzde 26,3 kalıyor. Türkiye'de 'sınava iyi hazırlanmasına rağmen çok kaygı duyduğunu' söyleyen öğrenci oranı 58,8'dir. % 56 ise 'ders çalışırken stres yaşamakta. Türkiye, OECD ülkeleri arasında öğrencilerin ders çalışırken en fazla kaygı duyduğu ikinci ülke olması da ayrıca üzerinde durulması gereken bir durum.

Türkiye'de kendini okula ait hisseden öğrencilerin ortalaması OECD ülkelerinin gerisindedir. OECD ortalaması yüzde 73 iken Türkiye'de kendini okula ait hisseden öğrencilerin ortalaması yüzde 61 oranındadır. Veriler dikkate alındığında çocuklarımızın mutsuzluğunun araştırılması ve nedenleri üzerinde çözüm yolları üretilmesine katkıda bulunmanın da meclis araştırması ile sağlanabileceği düşüncesindeyim. İnsan için mutluluğun tanımı eksiksiz ve sürekli olarak ulaşılmaktan duyulan kıvanç durumu, saadet, bahtiyarlık olarak açıklanmaktadır. Bu durumda çocuklarımızın bu süreçte daha yaşamın başlangıcında ermemesi gelecek adına da toplumsal sorunlar adına da kaygı verici bir durum olarak görülebilir. Sağlıklı bir toplum için öğrencilerimizi mutlu kılmak zorundayız. Bunun araştırılması çözümünün sağlanması herkesin öncelikle görevi olmalıdır. Mutlu olan çocuk yaşamla da barışık olacak başarısı da artacaktır. Mutluluk konusunun da eğitim sistemi, okul, öğretmen, aile, çevre gibi pek çok değişken boyutları vardır. Okulların tek hedefi başarılı nitelikli, mutlu öğrenci yetiştirmek olmalıdır. Okulların müdür öğretmen ve kurumsal dokusu yanında aile, çevre süreçleri ile bir bürün olarak

sorgulanıp, ele alınmalıdır. Okulların kurumsal sorunları, okullarda eğitimin kalitesi, müdür ve öğretmenlerin memnuniyet ve okula bakış yaklaşımları sorunun çok boyutlu araştırılması ihtiyaçtır.

Hiç şüphesiz ülkemizde eğitim politikalarının değişkenliği, ezberci ve başarı değil bir an önce mezuniyete endeksli eğitimin de sorunlara etkisi büyüktür. Türkiye'de çocukların yoksulluk oranı yüzde 25,3 iken, AB'ye üye ülkelerle karşılaştırıldığında yoksulluk oranı en fazla olan ülke konumunda olmasının da bir etken olduğu da gerçektir. Kapsamlı bir araştırma önemli yararlar sağlayacaktır.

